

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 23 augustus 1993 door de Gemeenschapsminister van Media, Volwassenenvorming, Gehandicaptenbeleid, Sociale Hulp en Beroepsomscholing van de Duitstalige Gemeenschap verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "über die Kinder- und Jugendhilfe", heeft, na de zaak te hebben onderzocht op de zittingen van 30 november 1993 en 8 februari 1994, op laatstvermelde datum het volgend advies gegeven :

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Tot de persoonsgebonden aangelegenheden, waarvoor de Duitstalige Gemeenschap bevoegd is op grond van artikel 59ter, § 2, 2º, van de Grondwet, behoort de jeugdbescherming. Deze bevoegdheid is nader omschreven in artikel 5, § 1, II, 6º, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, naar welke bepaling door artikel 4, § 2, van de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap wordt verwezen. Sinds de wijziging van het voornoemde artikel 5, § 1, II, 6º, door de bijzondere wet van 8 augustus 1988, zijn de bevoegdheden van de Gemeenschappen inzake jeugdbescherming gevoelig toegenomen. Zij omvatten niet alleen de sociale bescherming, maar ook de gerechtelijke bescherming. In het kader van deze laatste vermag de Gemeenschap de materiële bevoegdheid van de jeugdgerechten te bepalen en kan zij de desbetreffende regels wijzigen of nieuwe bevoegdheden aan deze rechtscolleges opdragen, voor zover zij geen betrekking hebben op de aangelegenheden die door artikel 5, § 1, II, 6º, van voornoemde bijzondere wet, bij wege van uitzondering, aan de federale wetgever zijn voorbehouden. Tot deze weliswaar eng te interpreteren uitzonderingen behoren onder meer "de organisatie van de jeugdgerechten, hun territoriale bevoegdheid en de rechtspleging voor die gerechten". Het Arbitragehof heeft die principes van bevoegdheidsverdeling toegepast in zijn arresten nr. 40/91 van 19 december 1991 en nr. 4/93 van 21 januari 1993. Anderzijds heeft de afdeling wetgeving van de Raad van State erop gewezen dat, om een gehele of

.../...

gedeeltelijke uitholling van de bevoegdheid van de Gemeenschappen inzake gerechtelijke jeugdbescherming te vermijden, de federale wetgever de verplichting heeft de rechtspleging voor de jeugdgerechten te regelen in de materies die hun door de decreetgever zijn opgedragen (1).

Naast de ten gunste van de federale overheid gemaakte uitzonderingen op de principiële bevoegdheid der Gemeenschappen inzake de jeugdbescherming, wordt de gemeenschapsbevoegdheid eveneens begrensd door het territorialiteitsbeginsel, dat overigens de gehele staatshervorming schraagt. Toegepast op de Duitstalige Gemeenschap houdt dit in dat zij haar bevoegdheden slechts kan uitoefenen binnen het Duitse taalgebied (artikel 59ter, § 2, van de Grondwet).

In het ontwerp komen twee bepalingen voor die de toets aan het territorialiteitsbeginsel niet kunnen doorstaan. Het gaat om de artikelen 14, eerste lid, 3°, b), en 31, 2°, van het ontwerp.

1.1. Artikel 14 van het ontwerp bepaalt de opdrachten van het bureau in het kader van de individuele hulpmaatregelen.

Luidens 3°, b), van het eerste lid van dit artikel beslist het bureau, in het kader van de door de Regering van de Duitstalige Gemeenschap vastgestelde voorwaarden, over

(1) Adviezen van 24 april 1989, St. Vl. R., 1988-1989, nr. 241/1, pp. 41-43, en van 25 juli 1990, Doc. Cons. Comm. Fr., 1990-1991, nr. 165/1, p. 102.

hulpmaatregelen die buiten het Duitse taalgebied door een geschikte inrichting uitgevoerd worden, voor zover die inrichting erkend is door de "bevoegde overheid" (buiten het Duitse taalgebied), evenals door de Regering van de Duitstalige Gemeenschap overeenkomstig artikel 34 van het ontwerp.

Die regeling is niet bestaanbaar met het territorialiteitsbeginsel in de mate dat ze voorziet in de mogelijkheid voor een onder de Duitstalige Gemeenschap ressorterende instelling om een beroep te doen op een inrichting die gevestigd is in een andere Gemeenschap en door die Gemeenschap is erkend, eensdeels, en in de mate dat een erkenning vanwege de Duitstalige Gemeenschap wordt vereist voor een inrichting die buiten het Duitse taalgebied is gevestigd, anderdeels.

Dergelijke afwijkingen van het territorialiteitsbeginsel zouden alleen mogelijk zijn via een door de Gemeenschappen te sluiten en goed te keuren samenwerkingsakkoord, overeenkomstig artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

1.2. Luidens artikel 31, 2°, van het ontwerp is de jeugdrechtbank bevoegd om "in gerechtvaardigde uitzonderlijke gevallen" een inrichting gelegen buiten het Duitse taalgebied te belasten met de uitvoering van bepaalde maatregelen, voor zover die inrichting erkend is door de "bevoegde overheden" (buiten het Duitse taalgebied), evenals door de Regering van de Duitstalige Gemeenschap. Al is het regelen van de hier bedoelde materiële bevoegdheid van de

.../...

jeugdgerichten zaak van de Gemeenschappen, toch behoort iedere Gemeenschap die bevoegdheid uit te oefenen met inachtneming van haar territoriale bevoegdheidsgrenzen. Door eenzijdig te bepalen dat maatregelen ook kunnen worden uitgevoerd in voorzieningen die georganiseerd of gesubsidieerd worden door de andere Gemeenschappen, wordt opnieuw inbreuk gemaakt op het beginsel van de wederzijdse autonomie.

Zoals hiervoren werd opgemerkt kan de Duitstalige Gemeenschap, ter uitvoering van de door haar bepaalde jeugdbeschermingsmaatregelen, alleen beroep doen op inrichtingen die tot het Duitse taalgebied behoren. Inrichtingen ressorterend onder de bevoegdheid van de andere Gemeenschappen kunnen alleen te harer beschikking staan, middels een samenwerkingsakkoord.

2. Het ontwerp strekt in hoofdorde ertoe de kinderen jeugdbijstand, zowel binnen als buiten de gerechtelijke sfeer, te organiseren.

Het ontwerp stelt daartoe verscheidene organen in : een Raad (de artikelen 7 tot 11); een bureau (de artikelen 12 tot 16); commissies voor algemene preventie (de artikelen 17 tot 19); een (sociale) dienst (de artikelen 20 tot 27); een dienst voor gerechtelijke jeugdbijstand (artikel 28). Behoudens wat deze laatste betreft, is het niet volkomen duidelijk hoe de taken en opdrachten van de andere organen zich tot elkaar verhouden.

.../...

Hieromtrent ondervraagd, heeft de gemachtigde ambtenaar de volgende bijkomende verduidelijkingen gegeven :

"De Raad (bestaande uit 18 leden) en de commissies (die uit raadsleden bestaan) zijn in hoofdzaak actief op het domein van de algemene preventie.

De Raad is verantwoordelijk voor het vastleggen van het algemeen beleid en de commissies, die door de Raad ingericht en opgeheven worden, voor het uitwerken van concrete acties.

Bovendien is de Raad een forum waar het algemeen beleid inzake jeugdbijstand gediscussieerd wordt en hij is via de jaarlijkse berichten aan de Regering een adviesverstrekkende instantie. Op basis van een analyse van het voorbije jaar en prognoses voor de verdere evolutie kan hij suggesties geven voor de verdere aanpak van het jeugdbeleid.

Het bureau (bestaande uit de voorzitter en de 2 vice-voorzitters van de Raad) en de diensten voor jeugdbijstand daarentegen zijn voornamelijk gelast met de individuele hulpverlening.

Elk maatschappelijk werker behandelt zijn gevallen in eigen verantwoordelijkheid, maar een reeks van beslissingen moet door het bureau ofwel bevestigd ofwel goedgekeurd worden. Daarenboven treedt het bureau als bemiddelaar op als de verhouding tussen de dienst en de betrokken personen verstoord is".

Deze toelichting neemt niet weg dat bepaalde onduidelijkheden blijven bestaan, die inzonderheid door een vaak onnauwkeurige terminologie in de hand worden gewerkt. De opmerkingen ter zake zullen bij de desbetreffende artikelen 11, 14 en 18 van het ontwerp worden gemaakt.

.../...

3. Ten slotte dient nog te worden opgemerkt :

- dat de tekst van het ontwerp dient te worden in overeenstemming gebracht met de nieuwe federale terminologie;
- dat het indieningsbesluit ontbreekt.

*

*

*

BIJZONDERE OPMERKINGEN.

Artikel 1.

1. Het verdient aanbeveling aan de definitie van "jongere" in 1° de preciseringen toe te voegen die zijn opgenomen in artikel 2, 1°, van het ontwerp.

2. De definitie in 3° heeft nadere verduidelijking.

3. Het heeft alleen zin in de inleidende bepalingen van een regeling de begripsomschrijving van een bepaalde term op te nemen, wanneer die term verder in de tekst nog (herhaaldelijk) wordt gebruikt. Dit is niet het geval met het begrip "erkende inrichting" in 5°, daar in de tekst nadien sprake is van "persoon of inrichting" (bijvoorbeeld

.../...

in artikel 6 en in het opschrift van hoofdstuk VI). Om die reden schrijve men "erkende persoon of inrichting" in plaats van "erkende inrichting".

4. In 7° schrijve men, mede ter wille van de overeenstemming met de memorie van toelichting, "iedere maatregel die op grond van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten wordt genomen".

5. De definities van "dienst voor jeugdbijstand" en "dienst voor gerechtelijke jeugdbijstand" opgenomen sub 10° en 11° zijn overbodig, aangezien uit de artikelen 20 en 28 van het ontwerp voldoende duidelijk blijkt om welke diensten het gaat.

Artikel 5.

1. Volgens de toelichting verstrekt door de gemachtigde ambtenaar betreft het begrip "fundamentele beslissing", waarvan sprake is in het eerste en het derde lid van dit artikel, uitsluitend "individuele" maatregelen "die een invloed hebben op de situatie van de betrokkenen (de jongeren en hun milieu)". De tekst dient in die zin te worden verduidelijkt; in elk geval precisere men dat het gaat om een "individuele" beslissing.

2. In het tweede lid kunnen de woorden "of vertegenwoordigen" worden weggelaten.

.../...

3. Aangezien het in het derde lid gaat om eenzijdige administratieve rechtshandelingen met individuele strekking (zie hiervoren 1), volgt de verplichting om ze uitdrukkelijk te motiveren reeds uit artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen. Tenzij het de bedoeling zou zijn om een verderreikende motiveringsverplichting op te leggen, moet die bepaling derhalve uit het ontwerp worden weggelaten.

Artikel 7.

1. Het ontwerp voorziet nergens uitdrukkelijk in de oprichting van de Raad voor kinder- en jeugdbijstand. Derhalve redigere men het eerste lid van dit artikel als volgt :

"Er wordt een Raad voor kinder- en jeugdbijstand opgericht, waarvan de zetel door de Regering wordt bepaald".

2. In het derde lid verduidelijke men het begrip "openbare overheden".

3. Wat de verhouding van artikel 7 tot de artikelen 11 en 14, eerste lid, 1°, van het ontwerp betreft, wordt verwezen naar de opmerkingen bij de laatstgenoemde artikelen.

Artikel 8.

Volgens paragraaf 3, eerste lid, verliest een lid van de Raad voor kinder- en jeugdbijstand, dat bij drie opeenvolgende algemene vergaderingen afwezig is, zijn mandaat. Gelet op de ernst van de sanctie zou op zijn minst bepaald moeten worden dat alleen bedoeld zijn "ongewettigde" afwezigheden. Bovendien moet worden gepreciseerd wie deze (ongewettigde) afwezigheid zal vaststellen.

Artikel 9.

Luidens het eerste lid van dit artikel "(benoemt) de Executieve (lees : de Regering) onder de leden van de Raad een voorzitter en twee vice-voorzitters onder (lees : met) inachtneming van de in artikel 12 opgenomen voorwaarden".

Het zou de leesbaarheid van de ontworpen regeling ten goede komen indien de in artikel 12, tweede lid, vastgestelde benoemingsvereisten in het onderhavige artikel werden opgenomen.

Artikel 11.

Luidens het tweede lid kan de Raad (voor kinder- en jeugdbijstand) "in maatregelen op het gebied van de algemene preventie voorzien".

.../...

Overeenkomstig de verklaring van de gemachtigde ambtenaar kunnen deze maatregelen niet als reglementaire handelingen worden beschouwd, maar gaat het hier eerder om "de realisatie van acties of campagnes voor algemene preventie". De bepaling behoort in die zin te worden verduidelijkt.

Overigens blijft het de Raad van State, ook na de uitleg van de gemachtigde ambtenaar, nog onduidelijk hoe die bepaling zich verhoudt tot artikel 7, derde lid, waarin alleen sprake is van het "voorstellen" van de geschikte maatregelen.

Artikel 12.

Indien gevolg wordt gegeven aan de opmerking bij artikel 9, kan het tweede lid worden weggelaten.

Artikel 14.

1. Volgens de Duitse en de Franse tekst van de memorie van toelichting, waarvan de betekenis is bevestigd door de gemachtigde ambtenaar, hebben de in het eerste lid, 1°, bedoelde "kaderbepalingen" voor het waarnemen van de opdrachten van de sociale dienst voor jeugdbijstand betrekking op de concrete en praktische voorwaarden waaronder deze dienst werkt, zoals het bepalen van de werkuren en van de plaats waar consultaties kunnen plaatshebben. De schriftelijke verklaring van de gemachtigde ambtenaar voegt hieraan

.../...

nog toe dat deze "kaderbepalingen" via het huishoudelijk reglement van de Raad (voor kinder- en jeugdbijstand) overeenkomstig artikel 7 ter goedkeuring aan de Regering worden voorgelegd. Deze toevoeging behoort alleszins in de tekst zelf van het ontwerp te worden opgenomen, derwijze dat het aldus gelegde verband met artikel 7 van het ontwerp tot uiting komt. Bovendien lijkt het begrip "kaderbepalingen" niet de adequate term te zijn om de voormelde bedoeling weer te geven. Ten slotte is het evident dat de bedoelde "kaderbepalingen" niet zullen mogen ingaan tegen de in de artikelen 20 tot 27 van het ontwerp vervatte regelen, volgens welke de sociale dienst voor kinder- en jeugdbijstand zijn opdrachten moet uitvoeren.

2. Wat 3°, b), van het eerste lid betreft, wordt verwezen naar de algemene opmerking 1.1.

3. De memorie van toelichting bij het eerste lid, 5°, is ruimer dan de tekst van het ontwerp. Volgens deze laatste wordt "desgevallend" het verslag aan de bevoegde overheid doorgezonden. Volgens de toelichting heeft het bureau "de verplichting" de aandacht van de bevoegde overheid te vestigen op vastgestelde onregelmatigheden of pedagogisch ongeschikte handelwijzen. Die discrepantie moet worden weggewerkt.

4. Bij het tweede lid is een zelfde gebrek aan overeenstemming op te merken : volgens de tekst van het

.../...

ontwerp moeten alle desbetreffende beslissingen aan de betrokkenen schriftelijk worden meegedeeld; volgens de memorie van toelichting dient er daarenboven nog een mondelinge mededeling plaats te vinden "die meer uitleg bevat". Indien zulks overeenstemt met de bedoeling van de stellers van het ontwerp, moet die bijkomende verplichting van mondelinge mededeling in de tekst van het ontwerp zelf worden opgelegd.

Artikel 16.

1. In 1° van het eerste lid schrijve men "aan een der commissies bedoeld in artikel 17" in plaats van "aan een bestaande commissie".

2. In 2° van hetzelfde lid schrijve men "een nieuwe commissie".

Artikel 17.

1. Indien bedoeld wordt dat de commissies uit raadsleden bestaan, zoals de gemachtigde ambtenaar heeft verklaard, late men het eerste lid aanvangen als volgt : "De Raad richt in zijn midden commissies op ...".

2. Luidens het derde lid kan voor bijzondere vragen een beroep worden gedaan op de dienst voor jeugdbijstand.

.../...

Volgens de memorie van toelichting dient dit te gebeuren volgens de voorschriften van het bureau. Deze precisering hoort in de tekst zelf thuis.

Artikel 18.

Omtrent de aard van de "beslissingen" die de commissies voor algemene preventie zouden kunnen nemen, heeft de gemachtigde ambtenaar het volgende verklaard :

"Er wordt telkens een commissie voor algemene preventie ingericht als zich in een bepaald domein de behoefte voordoet om een actie van algemene preventie te voeren. Elke commissie beslist hoe de actie gevoerd wordt, zoals bijvoorbeeld de organisatie van een campagne via affiches, brochures of radiosspots, van discussieavonden, ... Deze beslissingen moeten wel binnen de perken van het door de Regering ter beschikking gestelde budget voor algemene preventie kaderen. Alle beslissingen, die boven dit budget gaan, moeten vooraf door de Regering goedgekeurd worden".

Artikel 20.

Men precisere in het eerste lid dat de bedoelde sociale dienst wordt opgericht "bij het Ministerie van de Duitstalige Gemeenschap".

Artikel 21.

De laatste volzin is een overbodige herhaling van het bepaalde in artikel 18 van het ontwerp.

.../...

Artikel 22.

Om nauwer aan te sluiten bij de memorie van toelichting, die overigens vaak duidelijker is dan de tekst, schrijve men in paragraaf 5, 3º : "wanneer de jeugdrechtbank de zaak in behandeling heeft".

Artikel 24.

1. Teneinde nauwer aan te sluiten bij de memorie van toelichting kan de laatste volzin van het eerste lid beter als volgt worden geformuleerd : "Zij kunnen overleg plegen met deskundigen".

2. Het bepaalde in het tweede lid lijkt een overbodige herhaling te zijn van de in artikel 15 van het ontwerp vervatte regeling.

Artikel 26.

1. In de Nederlandse tekst redigere men het eerste lid als volgt :

"In de schoot van de dienst voor jeugdbijstand wordt door de Regering een zaakgelastigde aangewezen".

.../...

2. Over de verhouding tussen het bepaalde in artikel 20, derde lid, en het bepaalde in artikel 26, tweede lid, heeft de gemachtigde ambtenaar het volgende verklaard :

"Het personeel van de dienst voor jeugdbijstand staat inderdaad onder het hiërarchisch gezag van het Ministerie van de Duitstalige Gemeenschap, maar de dagelijkse leiding van het personeel wordt door de zaakgelastigde verzekerd, die ook deel uitmaakt van de dienst en die zelf dus ook onder het hiërarchisch gezag van het Ministerie staat".

Artikel 27.

1. In het ontwerp ontbreekt elke regeling omtrent de instantie die de personeelsleden van het secretariaat zal aanwijzen, evenals omtrent het statuut van deze personeelsleden.

2. Het eerste lid stelle men beter als volgt :

"De dienst voor jeugdbijstand en de Raad worden bijgestaan door een secretariaat, dat geleid wordt door de zaakgelastigde".

*

*

*

.../...

In het opschrift, dat artikel 28 voorafgaat, vervange men "VI" door "IV".

*

* *

Artikel 29.

In de Nederlandse tekst schrijve men "afdwingbare pedagogische maatregel" in plaats van "pedagogische bedwingende maatregel".

Artikel 31.

1. In 1° schrijve men : "1° een dienst van de Regering of een ...".

2. Wat het 2° van artikel 31 betreft, wordt verwezen naar de algemene opmerking 1.2.

Artikel 33.

In paragraaf 2, vierde lid, (derde lid in de Nederlandse tekst) brenge men de Nederlandse tekst in overeenstemming met de Duitse en de Franse tekst door de

.../...

woorden "na het verstrijken van de termijn" te vervangen door "vóór het verstrijken van de (overeengekomen) termijn".

Artikel 34.

Het ontwerp verleent aan de Regering van de Duitstalige Gemeenschap een verregaande bevoegdheid om de erkenningsvoorwaarden te bepalen. Daar de aangelegenheden waarop deze voorwaarden kunnen slaan, slechts bij wege van voorbeeld zijn opgesomd, zou de Regering bijkomende erkenningsvoorwaarden, bijvoorbeeld inzake de moraliteit van de betrokkenen, kunnen stellen.

Om verenigbaar te zijn met de beginselen inzake de bevoegdheidsverdeling tussen de decreetgever en de gemeenschapsregering, behoren de essentiële elementen van de ontworpen regeling zoveel mogelijk in het decreet te worden opgenomen.

Dit klemmt des te meer daar in artikel 42 strafsanc-ties zijn bepaald.

Artikel 38.

1. Zoals paragraaf 1 is gesteld, is het niet uitgesloten dat de erkenning van diensten die bemiddelen inzake adoptie niet uitsluitend vereist is met het oog op het verkrijgen van subsidies, maar dat in de tekst ook beroeps-uitoefeningsvoorwaarden - voorwaarden om de activiteiten van

.../...

bemiddelaar inzake adoptie te kunnen uitoefenen - verscholen liggen, te meer daar op de niet-erkenning krachtens artikel 44 van het ontwerp strafsancties zijn gesteld. In de mate dat dit het geval zou zijn, betreedt het ontwerp de door artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen aan de federale overheid voorbehouden bevoegdheid inzake het opleggen van vestigingsvoorwaarden. In dat geval zou de decreetgever de desbetreffende bepaling alleen dan kunnen aannemen, wanneer aan de voorwaarde van artikel 10 van voornoemde bijzondere wet is voldaan.

2. Bij de ruime bevoegdheid, die in paragraaf 1 aan de Regering is opgedragen om de erkenningsvoorwaarden vast te stellen, past dezelfde opmerking als bij artikel 34. Deze opmerking klemmt des te meer, daar, zoals hiervoren reeds is gesteld, artikel 44 van het ontwerp strafsancties bepaalt.

Artikel 39.

Met betrekking tot de al te ruime machtiging van de Regering om de voorwaarden voor de toekenning van toelagen (lees in de Nederlandse tekst : subsidies) te bepalen, moge opnieuw worden verwezen naar de opmerking bij artikel 34. Dit geldt hier des te meer, omdat het gaat om een volledig discretionaire bevoegdheid, zonder dat in het ontwerp zelf enig criterium is gesteld.

.../...

Artikel 40.

1. Rekening houdend met het feit dat in het tweede lid sprake is van "regels", zou het eerste lid als volgt kunnen luiden :

"De Regering bepaalt de voorwaarden waaronder de jongeren en de onderhoudsplichtigen deelnemen in de ... (voorts zoals in het ontwerp) ...".

2. Wat het tweede lid betreft, is de tekst van het ontwerp minder duidelijk dan de memorie van toelichting, waarin wordt gepreciseerd dat het bureau het bedrag van de deelname in de kosten bepaalt in het kader van een vrijwillige hulpmaatregel, en dat de jeugdrechtbank dat doet in het kader van een gerechtelijke maatregel. Dat onderscheid moet beter tot uitdrukking worden gebracht in de tekst zelf van de betrokken bepaling.

3. In zoverre het bepaalde in het derde lid niet uitsluitend betrekking zou hebben op het in het tweede lid bedoelde loon - iets waarop de gebezigde bewoordingen ("die Beträge der Einkünfte", "les montants des revenus", "de inkomens") lijken te wijzen - en in de mate dat aldus wordt geraakt aan de wettelijk geregelde handelingsbekwaamheid van de minderjarige voor sommige spaarverrichtingen en hiervan wordt afgeweken, kan de decreetgever het bepaalde in het derde lid slechts aannemen voor zover is voldaan aan de

.../...

strengere voorwaarden van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. De opmerking klemmt des te meer in de mate dat de bedoelde machtiging zou kunnen worden verleend door een niet-rechtsprekende instantie, die het bureau is.

Artikel 41.

In de Nederlandse tekst vervange men het woord "Ongeacht" door het woord "Onverminderd". In de Franse tekst vervange men het woord "Nonobstant" door de woorden "Sans préjudice de".

Artikel 43.

1. Men schrijve in de Nederlandse tekst "niet-naleving" in plaats van "minachting".

2. Daar het niet duidelijk is of de stellers van het ontwerp artikel 391bis van het Strafwetboek integraal willen van toepassing verklaren, dan wel alleen de in dat artikel bepaalde strafmaat beogen, ware het in dat laatste geval beter de strafmaat in het ontwerp zelf te bepalen in plaats van te verwijzen naar de voornoemde wetsbepaling.

.../...

Artikel 45.

1. Teneinde rekening te houden met de door artikel 5, § 1, II, 6°, d), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen aan de federale overheid voorbehouden bevoegdheid inzake "de opgave van de maatregelen die kunnen worden genomen ten aanzien van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd" (1), redigere men paragraaf 6 als volgt :

"§ 6. De artikelen 41 en 42 van dezelfde wet worden opgeheven, voor zover zij geen jongeren betreffen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd".

2. In paragraaf 9 vervange men de tekens "1°, 3°" door "1°, 3° en".

3. In de logica van het ontwerp zouden de woorden "een afgevaardigde bij de jeugdbescherming" in het tweede lid van artikel 74 van de wet van 8 april 1965 eveneens moeten worden aangepast. Men passe paragraaf 13 dienovereenkomstig aan.

(1) In zijn arrest nr. 40/91 van 19 december 1991, cons. 8.B., vernietigde het Arbitragehof artikel 22, 4°, van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 28 maart 1990 houdende opheffing van artikel 42 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, in de mate dat die bepaling betrekking heeft op minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd.

4. Ten slotte zullen de stellers van het ontwerp zorgvuldig dienen na te gaan of zij in artikel 45 van het ontwerp wel alle dienstige bepalingen hebben opgeheven of aangepast.

5. Rekening houdend met het voorgaande en onverminderd de opmerking sub 4, kan artikel 45 van het ontwerp beter als volgt worden gesteld :

"Art. 45. In de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° de artikelen 1 en 2, artikel 3, gewijzigd bij de wet van 9 mei 1972, de artikelen 4, 5, 6, 30, 31 en 36, eerste lid, 1° tot 3°, artikel 64, gewijzigd bij de wet van 25 juni 1969, de artikelen 67, 68 en 69, eerste lid, a), en tweede lid, en de artikelen 70, 71, 72, 74, eerste lid, en 79, eerste lid, worden opgeheven;
- 2° de artikelen 41, 42, 52 en 53 worden opgeheven, voor zover zij geen jongeren betreffen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd;
- 3° in artikel 29, tweede en derde lid, artikel 34, eerste lid, gewijzigd bij de wet van 31 maart 1987, en artikel 86, eerste lid, c), worden de woorden "het jeugdbeschermingscomité" vervangen door de woorden "de dienst voor gerechtelijke jeugdbijstand";

.../...

- 4° in artikel 50, tweede lid, worden de woorden "van een afgevaardigde bij de jeugdbescherming" en "van het jeugdbeschermingscomité" vervangen door de woorden "van de dienst voor gerechtelijke jeugdbijstand";
- 5° in artikel 63, eerste lid, wordt "1°, 3° en" geschrapt;
- 6° in artikel 74, tweede lid, worden de woorden "een afgevaardigde bij de jeugdbescherming" vervangen door de woorden "de dienst voor gerechtelijke jeugdbijstand";
- 7° in artikel 79, tweede lid, worden de woorden "zoals zij in het vorige lid zijn bedoeld" vervangen door de woorden "behalve de schoolinternaten en daarmee gelijkgestelde kosthuizen die door dit decreet of andere wetsbepalingen niet-beschermde minderjarigen opnemen".

De kamer was samengesteld uit

de Heer	: W. DEROOVER,	kamervoorzitter, voorzitter,
Mevrouw	: S. VANDERHAEGEN,	kamervoorzitter,
de Heer	: M. VAN DAMME,	staatsraad,
de Heer	: A. ALEN,	assessoren van de
Mevrouw	: Y. MERCHIEERS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	: F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. D. ALBRECHT, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. M.-C. CEULE, eerste referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

W. DEROOVER.